

CZERWONA ARMIA DOKONUJE WYZWOLENIA POLSKI I SKUTECZNIE GROMI NIEMCOW W PRUSACH WSCHODNIH I NA ŚLĄSKU NIEMIECKIM

WOJSKA 3. BIALORUSKIEGO FRONTU OSIĄGŁY PRZEDPOŁĄCZENIA KOLEWCA ZDOBÝWAJĄC LABIĄ I WEHLAU, WOJSKA 2. BIALORUSKIEGO FRONTU ZAJĘŁY NAJWAŻNIEJSZE WZŁY KOMUNIKACYJNE SRODKOWYCH REJONÓW, PRUS WSCHODNIH MIĄSTA: ALLENSTEIN, MOHRUNGEN, ORTELSBURG, DEUTSCH EYLAU I INNE. WOJSKA 1. BIALORUSKIEGO FRONTU WYZWOLIŁY INOWROCLAW, GNIEZNO, BYDGOSZCZ, WOJSKA 1. UKRAIŃSKIEGO FRONTU ZDOBÝŁY SETKI MIĄST I WSI NA ŚLĄSKU NIEMIECKIM I DOTARŁY DO ODRY ZDOBÝWIAJĄC W REJONIE WROCŁAWIA.

ROZKAZ WODZA NACZELNEGO

Do dowódcy wojsk 1. Białoruskiego frontu

Marszałek Związku Radzieckiego ŻUKOWA
Do szefa sztabu frontu general-pułkownika MALINIWA

Wojska 1. BIALORUSKIEGO frontu rozwijają skutecznie natarcie dzisiaj, 23 stycznia, w wyniku oskrzydlenia przez zmotoryzowanych formacji w połączeniu z atakami od frontu, zdobyły miasto BYDGOSZCZ (BROMBERG) — ważny węzeł kolejowy i szosowy i potężny punkt oporowy obrony Niemców nad dolnym biegiem Wisły.

W walkach o zdobycie miasta BYDGOSZCZ (BROMBERG) wyróżniły się wojska general-pułkownika BIEŁOWA, general-lejtenanta ANTIPIENKO, general-majora PIECHOROWICZA; złożyli general-pułkownika wojsk pancernych BOGDANO-WA, general-lejtenanta — wojsk pancernych ORIEL, general-majora wojsk pancernych WIEDENIEWA, general-majora — wojsk pancernych TIELAKOWA, general-lejtenanta wojsk pancernych KRIVOSZEINA, pułkownika KOPYŁOWA, pułkownika POTAPOWA, pułkownika CZERJAPKINA, pułkownika SZAMARDINA, pułkownika RYBINA, pułkownika BABICZEWA, pułkownika BUGAJENKO, majora GORJENKO, majora KOCZKARIENKO; kawalerzyści general-lejtenanta KRUKOWA, general-majora JAGODINA, general-majora MILLEROWA, general-majora KURSAKOWA; artylerzyści general-pułkownika artylerii KAZAKOWA, general-majora artylerii PŁASKOWA, general-majora artylerii LARSKIEWA, general-majora artylerii BOGDASZEWSKIEGO, pułkownika MAKSIMOWA, pułkownika IGNATJEW, pułkownika GRIECHOWA, pułkownika KÓŁOKOŁOWA, pułkownika KORCZAGINA, pułkownika

pułkownika ZAZIREGO, pułkownika WASILJEW, pułkownika PUZANOWA, pułkownika BATURINA, pułkownika SZERMANA, majora USTRICHOWA; lotnicy general-majora lotnictwa TOKARIEWA, pułkownika KARIAGINA, pułkownika ISAJEWA, pułkownika TISZCZENKO; saperzy general-pułkownika wojsk inżynierskich PROSZAKOWA, pułkownika BIELSKIEGO, pułkownika WANDYSZEWA, pułkownika MASIKA, pułkownika DAWID, majora ZAMCZALOWA; łącznicy general-lejtenanta wojsk łączności MAKSI-MIENKO, pułkownika SMOLLI.

Dla uczczenia odniesionego zwycięstwa formacje i jednostki, które najbardziej wyróżniły się walkach o zdobycie miasta BYDGOSZCZ (BROMBERG), przedstawiam do nadania miana „BYDGOSKICH” i do odznaczenia orderami.

Dzisiaj, 23 stycznia, o godz. 20 stolica naszej Ojczyzny MOSKWA w imieniu Ojczyzny salutowała zwycięzcom i żołnierzom BIALORUSKIEGO frontu, które zdobyły miasto BYDGOSZCZ (BROMBERG) — dwudziestoma salwami artyleryjskimi z dwustu dwudziestu czterech dział.

Za doskonałe działania bojowe WYRAZAM PODZIĘKOWANIE kierowanym przez Was wojskom, które uczestniczyły w walkach o zdobycie miasta BYDGOSZCZ (BROMBERG).

Wieczna chwala bohaterom, połączym w walkach za wolność i niepodległość naszej Ojczyzny!

Smierć zabiorcom niemieckim!
23 stycznia 1945 r. nr. 245.

Wódz Naczelny Marszałek Związku Radzieckiego J. STALIN

ROZKAZ WODZA NACZELNEGO

Do dowódcy wojsk 2. Białoruskiego frontu Marszałek Związku Radzieckiego ROKOSSOWSKIEGO

Do szefa sztabu frontu general-lejtenanta BOGOLUBOWA

Wojska 2. BIALORUSKIEGO frontu kontynuują natarcie dzisiaj, 23 stycznia, zdobyły wschód walk miast w Prusach Wschodnich — WILLENBERG, ORTELSBURG, MOHRUNGEN, SAALFELD, FREYSTADT — ważne węzły komunikacyjne i silne punkty oporowe obrony Niemców.

W walkach o zdobycie wymienionych miast wyróżniły się wojska general-pułkownika GORBATOWA, general-pułkownika FIEDIUNINSKIEGO, general-lejtenanta GRISZINA, general-lejtenanta IWASZCZKINA, general-lejtenanta KOFELDE, general-majora KINOSJANA, general-lejtenanta KUZNICHOWA, general-lejtenanta URBANOWICZA, general-lejtenanta POŁENOWA, general-majora FIETISOWA, general-lejtenanta TIERIENTJEW, general-majora MICHALIJCZA, pułkownika UKRAIŃSKIEGO, general-majora KONOWALOWA, pułkownika KORJEW, general-majora KRIEWIENOW, general-majora NIKITINA, general-majora WIEWIWKINA, pułkownika KALNIJ, pułkownika GRIEKOWA, general-majora RADYGINA, general-majora BORSZCZEW, pułkownika CZES-

NOKOWA, general-majora KOLCZANOWA; artylerzyści general-pułkownika artylerii SOKOLSKIEGO, general-majora artylerii WŁADIMIRO-WA, pułkownika WASILENKO, pułkownika DOLINSKIEGO, pułkownika MIELENKOWA, pułkownika ALFIEROWA, pułkownika AJRAPETOWA; złożyli general-lejtenanta wojsk pancernych CZERNIAWSKIEGO, general-pułkownika wojsk pancernych WOLSKIEGO, general-majora wojsk pancernych SIDOROWICZA, general-majora wojsk pancernych MICHALCOWA, general-majora wojsk pancernych SACHNOWA, general-lejtenanta wojsk pancernych POPOWA, pułkownika STANISŁAWSKIEGO, pułkownika POKOŁOWA, pułkownika KOLESI-NIKOWA, pułkownika PIWNIEWA, pułkownika DOLGANOWA, pułkownika MICHAJŁOWA, pułkownika DAWENKO, pułkownika OPARINA, pułkownika KONONCWA, pułkownika KARTASZEWA, general-majora wojsk pancernych KISIELEWA, pułkownika ZIRKA, majora ZABINA; saperzy general-majora wojsk inżynierskich BLAGOSŁAWOWA,

general-majora wojsk inżynierskich ŻILINA, pułkownika DUGARIEWA; łącznicy general-majora wojsk łączności MISZINA, pułkownika BACHILINA, pułkownika MININA.

Dla uczczenia odniesionego zwycięstwa formacje i jednostki, które najbardziej wyróżniły się w walkach o zdobycie miast: WILLENBERG, ORTELSBURG, MOHRUNGEN, SAALFELD I FREYSTADT, przedstawiam do odznaczenia orderami Ojczyzny MOSKWA w imieniu Ojczyzny salutowała zwycięzcom i żołnierzom 2. BIALORUSKIEGO frontu, które zdobyły wymienione miasta — dwudziestoma salwami artyleryjskimi z dwustu dwudziestu czterech dział.

Za doskonałe działania bojowe WYRAZAM PODZIĘKOWANIE kierowanym przez Was wojskom, które uczestniczyły w walkach o zdobycie wskazanych miast w Prusach Wschodnich.

Wieczna chwala bohaterom, połączym w walkach za wolność i niepodległość naszej Ojczyzny!
Smierć zabiorcom niemieckim!

Wódz Naczelny Marszałek Związku Radzieckiego J. STALIN.

Nowy Grunwald

Włażę pogromu pod Grunwaldem olbrzymim straszdyłem wisiła nad Niemcami przez wieki. Bali się potłokowie krzyżaków nowego Grunwaldu, a więc na wszystkich sposobach starali się uniknąć. Dążyli do tego, aby powściągnąć bratnie narody słowiańskie pomiędzy sobą i wymordować je kolejno jeden po drugim.

Dążeń te jednak zawiodły. W walce przeciwko Niemcom laszystych znowu położyły się się siły narodów słowiańskich — Polaków i Rosjan, Ukraińców i Białorusinów, Serbów i Czechów. Wiza nowego Grunwaldu stała się rzeczywistością.

Zimowa ofensywa Armii Czerwonej, ramie w ramie z którą idą żołnierze Wojska Polskiego i Korpusu Czeskosłowackiego, poparta bohaterką walką Narodowo - Wyzwoleniczej Armii Jugosłowiańskiej i sił zbrojnych nowej Bułgarii, nabiera z każdym dniem nowej sily. Wa wojska hitlerowskie spadają coraz potężniejze ciosy. Bitwa o wyzwolenie słowiańskich ziem, podbitych przez Niemca, przekształca się wyraźnie w pogrom wspólnych krzyżaków.

Wobec tego ten o wiele bardziej potężny niż kiedyś zadania Niemcom przez chorągwie słowiańskie w pobliżu w Grunwaldu i Tannenbergu w roku 1410. W ciągu ostatnich pięciu dni zostały wyzwolone — w niewolę niemieckiej — znaczne połacie Czechosłowacji i prawie cała Polska. Pod potężnymi ciosami Armii Czerwonej spadły kajdany niewoli z Warszawy, Łodzi, Krakowa. W ostatnich dniach ujrzały światło dzienne nowe polskie miasta: Wieliczka, Inowrocław, Bydgoszcz. Docekal się swego oswobodzenia stary Piaśńów gród, kolebka państwa polskiego — miasto Gniezno.

Poprzez słowiańskie ziemie haragun największej w dziejach bitwy dotarł w tych dniach do legowiska zbira laszystowskiego. Po pięciu latach rozboju i gwałtu dokonywanego na ziemiach słowiańskich, Niemcy poznali wreszcie splot wojny na swej własnej ziemi. Przed kilkoma dniami Armia Czer-

wona zdruzgotala obronę niemiecką w Prusach Wschodnich i na Śląsku Opolskim i wtargnela głęboko do Niemiec.

Wojska Marszałka Rokossowskiego wesly do Prus od południa, nosząc ogień zemsty tysiącom osiedli słowiańskich. Miejscowości, na których toczyły się bitwa Grunwaldzka, wraz z miastem Tannenberg znajdują się już w rękach zwycięskiego wojska słowiańskiego. Padł też Allenstein i kilkanaście innych miast pruskich.

General armii Czerniachowski idąc na Prusy od wschodu zdobył Tylicz i Krasnopol. Labiau i zblizia się ku stolicy zoldakow pruskich — Krolewcu. Na Śląsku Opolskim wojska Marszałka Koniewa starly w proch obronę niemiecką i wazyly na Odrę na froncie gnieznieckiego okręgu obrony bez pośrednio Wroclawowi.

Słowiańska burza zemsty nad odwiecznym wrogiem — szwabem wrzasta. Rwie ona z korzeniem chwały krzyżackie, które przed kilkoma wiekami wyrosly na pastwistej ziemi słowiańskiej nad Odrą i nad Bałtykiem. Pacił ogień i mieczem za ruiły Stalingradu, za popioły i zgliczasta Warszawy.

Pod potężnymi ciosami zjednoczonej sily słowiańskich, a przede wszystkim pod ogniem najsilniejszej w świecie Czerwonej Armii truchleje moc szwabzka. Zblizia się straszny dla Niemca dzień. Nadchodzi nowy Grunwald. Będzie to wielki tenisowy tenisowy dzień bitwy, w której padł wielki mistrz zakonu krzyżackiego Ulrich von Jungingen.

Dzisiaj bowiem narody słowiańskie nie pozwolą nikomu zmarować owoców zwycięskiej bitwy, jak zmarowało jej bohater grunwaldzkiej, gdy zamiast dobieć szwabów i wypędzić ich z nad Bałtyku, zawarty został w Toruniu pod krzyżakami.

Zwycięzcy nie zawieszą dziś broń, póki nie odnieca całkowitego triumfu nad Niemcami laszystymi. Armia Czerwona blić będzie Niemca tak długo,

„Aż się rozpadnie w proch i pył krzyżacka zawierucha”.

Czerwona Armia gromi hitlerowców w ich własnym legowisku — na ziemi niemieckiej!

ROZKAZ WODZA NACZELNEGO

Do dowódcy wojsk 1. Ukraińskiego frontu
Marszałka Związku Radzieckiego KONIEWA

Do szefa sztabu frontu general-pułkownika SKOŁOWSKIEGO

Wojska 1. UKRAIŃSKIEGO frontu ponownie opór Niemców na Śląsku dzisiaj, 23 stycznia, zdobyły miasta: MILITSCHE, BERNSTADT, NAMSLAU, KARLSMARKT, TOST i BISCHOFSTAL — ważne węzły komunikacyjne i punkty oporowe obrony Niemców i dotarły do rzeki Odra w otoczeniu miasta WROCLAW na odległość o różnicę 60 kilometrów.

W walkach przy dotarciu do rzeki Odra i zdobyciu wskazanych miast wyróżniły się generał-pułkownik ZADOWA, generał-pułkownika KOROTIEJWA, generał-majora LAMINA, generał-majora KOŁOMI-NOWA, generał-lejtnanta RODIMCEWA, generał-lejtnanta LEBIEDIENKO, generał-majora BAKLANOWA, generał-majora MARTIROSJANA, generał-lejtnanta AKI-MOWA; szefowie general-pułkownika RY-BALKO, general-pułkownika LELUSZENKO, general-majora wojsk pancernych BA-CIENIETJEWA, general-majora wojsk pancernych LUPAJANA, general-majora wojsk pancernych KUZNICZKOWA, general-majora wojsk pancernych NOWIKOWA, general-majora wojsk pancernych IWANOWA, pułkownika ORLOWA, pułkownika CZUP-ROKWA; kawalerzyści general-lejtnanta BA-RANOWA; artylerzyści general-majora artylerii POLUEKTOWA, general-majora artylerii FAUSTOWA, general-majora artylerii OGANIESJANA, general-majora artylerii MIENCIUKOWA; lotnicy general-puł-

ownika lotnictwa KRASOWSKO; saperzy general-lejtnanta wojsk inżynierskich GALICKEGO, pułkownika PODOLYŃNEGO, pułkownika GLEZIERA, pułkownika KAMIENCZUKA, pułkownika POLUEK-TOWA; łącznicy general-lejtnanta wojsk łączności BULYCEWA, podpułkownika bezpieczeństwa państwowego GRIB.

Do uczczenia i odniesienia zwycięstwa formacje i jednostki, które najbardziej wyróżniły się w walkach przy osiągnięciu rzeki Odra i zdobyciu miast: MILITSCHE, BERNSTADT, NAMSLAU, KARLSMARKT, TOST i BISCHOFSTAL przedstawić do odznaczenia orderami.

Dzisiaj, 23 stycznia, o godz. 23 stolica naszej Ojczyzny MOSKWA w imieniu Ojczyzny salutowała walecznym wojskom 1. UKRAIŃSKIEGO frontu, które dotarły do rzeki Odra i zdobyły wymienione miasta — dwudziestoma salwami artyleryjnymi z dwustu dwudziestu czterech dział.

Za doskonałe działania bojowe WY-RAZAM PODZIĘKOWANIE kierowanym przez Was wojskom, które uczestniczyły w walkach przy osiągnięciu rzeki Odra i zdobyciu wymienionych miast na Śląsku Niemieckim.

Wieczna chwała bohaterom, poległym w walkach za wolność i niepodległość naszej Ojczyzny!

Śmierć zaborcom niemieckim!

J. STALIN.

Wódz Naczelny Marszałek Związku Radzieckiego J. STALIN.

23 stycznia 1945 r. nr. 248.

Uroczyste posiedzenie żałobne Ku czci 21 rocznicy śmierci W.I. Lenina

21 stycznia w Wielkiej sali Pałacu Kremlińskiego odbyło się uroczyste posiedzenie żałobne CK WKP (b) Moskiewskiego Obwodowego i Miejskiego Komitetu WKP(b), Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i Rady Najwyższej Rosyjskiej Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Radzieckiej z przewodnicząciami organizacji partyjnych i wojskowych i Czerwonej Armii ku czci 21 rocznicy śmierci Włodzimierza Ilicza Lenina.

W sali podniosły nastroje. Wszyscy niecierpliwie oczekują spotkania z Włodzimierzem Stalinem. Rozlega się głosna i radosa owacja, gdy o godz. 6 min. 50 ukończy się ze stołem Prezydium towarzyszy Stalina i jego współpracownicy — towarzysze Molotow, Kalinin, Woroszyłow, Andrejew, Mikołojan, Bera, Szewrenik, Malenkow, Woźniesiński.

Uczestnicy posiedzenia, nie milknącymi w ciągu kilku minut oklaskami, stojąc włączyli towarzysza Stalina. W towarzysza Stalina widzi naród sowiecki konfuzjonera dzieła Lenina, organizatora i inspiratora zwycięstwa państwa sowieckiego, siły w orężone przez wielkiego Lenina. Stalin — to Lenin dzisiaj! Na niego skierowane są spojrzenia w tej chwili. Jak również skierowana jest do niego ciągła i nieodimniemiem miłość narodu. Spojrzenia te wyrażają w tym momencie uczucia milionów lu-

dzi na froncie i w zapleczu — niezmierną wdzięczność za to, że dzięki niemu, wysoko, osłoniętych naród radziecki, wielki szlachanec Lenina.

Towarzysz M. I. Kalinin otwiera posiedzenie żałobne. — Równo 21 lat temu — mówi towarzysz Kalinin — zmarł o tej samej godzinie Włodzimierz Ilicz Lenin. Proszę uczcić jego pamięć przez powstanie.

Wszyscy wstają. M. I. Kalinin udziela głosu tow. G. F. Aleksandrowowi dla wygłoszenia referatu poświęconego pamięci Lenina.

AKADEMIE POSWIECONE PAMIĘCI LENINA

W 21 rocznicę śmierci Lenina odbyły się w Lublinie, Warszawie i innych miastach wywołanej Polski uroczyste akademie.

Pięknie udekorowana sala Rady Narodowej m. st. Warszawy była przepełniona publicznością. Akademie urządziło Towarzystwo Przyjaciół Polsko-Radzieckiej. W prezydium zasiadli Minister Innowacji i Propagandy pl. Matuzewski i przedstawiciele stronnictw politycznych. Akademii zagali przez Towarzystwo Przyjaciół Polsko-Radzieckiej Wincenty Cudny,

Warszawa dziękuje Czerwonej Armii

Warszawianie wracają do stolicy. Jeszcze kilka dni temu ukrywali się przed hitlerowcami i tylko ich było śladem w ręku niemieckiego zbira — dziś wracają jako wolni obywatele Rzeczypospolitej do wyzwolonej Warszawy. Wolność swą i wolność swego ukochanego miasta z wdzięczną Armią Czerwoną.

Radość wracających warszawiąt nie ma granic. Codziennie, przy każdej okazji, na widok każdego czerwonoarmijskiego oddziału manifestują swą serdeczną wdzięczność Armii Czerwonej. Oto co mówią warszawianie:

— Uciekłem z obozu w Pruszkowie. Tropiony jak dziki zwierzę ukrywałem się w wioskach podwarzawskich. 17 stycznia był najradosniejszy dniem mego życia. Czuli radzieccy władcy się do wsiatek, szczerbów ogarnęła panika. Na czołgu radzieckim przyjechałem do Warszawy. Armia Czerwona po stróchrz zasłużyła na przyjaźń i wdzięczność narodu polskiego.

Michał WISNIEWSKI
Warszawa, ul. Mokotowska.
— Trudno opowiedzieć wszystko, co cierpieliśmy pod faszystowską okupacją. Szczególnie bestialsko postąpili Niemcy z Warszawą i jej ludnością. Armia Czerwona, jak potężna ręka sprawiedliwości, wymiotła hitlerowskiego okupanta. Wdzięczność nasza dla Ar-

mii Czerwonej jest bezgraniczna i wieczna.
Kazimierz DZUNEK Józef — pretek warszawski, SITKOWSKI Tadeusz.

— Każdy żołnierz sowiecki jest naszym bratem, bo krew przelana za wolność Polski, życie oddane dla Polski. Nie wiem czy się stało z Polską, gdyby Armia Czerwona nie przysłała nam z pomocą; chyba niewola niemiecka trwałaby jeszcze długo. Jako Polka składam hołd Wielkiemu Marszałkowi Stalinowi. Jako katolicka będę się modliła, aby Bóg zachował go przez długie lata przy życiu dla dobra własnych narodów i całego świata.
Zofia GROMADZKA,
Warszawa-Praga.

— Każde polskie dziecko od zarańca, nauczone się kochać Armię Czerwoną, za jej pomoc. Polscy. Dzięki Armii Czerwonej mamy wolność i niepodległość. Chciałbym osobście złożyć podziękowanie Włodzimierzowi Narodowi Sowieckim, największemu człowiekowi doby współczesnej, Marszałkowi Stalinowi.
Jerzy JAROSZEWSKI,
Warszawa-Praga.

— Serdeczne słowa wdzięczności i podziękowania. Lzami i krwią polnami była grabieżcza droga niemieckich hord, kwami i rzadziej piętami jest wyzwolicieli szlak Czerwonej Armii.
(Nasz specjalny korespondent.)

W legowisku bestii

Po szybkim, trydziestokilometrowym rajdzie w głąb obrony nieprzyjacielskiej, gwardziści-kawalerzyści general-lejtnanta Olskowskiego zhamali opór wroga i na karkach cofających się Niemców wtargnęli do Prus Wschodnich. Równocześnie wstąpiły na ziemię nieprzyjacielską, w rejonie niemieckiego miasta Neldenburg, szefi sowieckie. Rozwijając ofensywę wojska Marszałka Związku

Radzieckiego Rossowskiego wtargnęły do Prus Wschodnich 25 kilometrów w głąb i rozszerzyły przełom do 80 kilometrów wzdłuż frontu, zajmując Neldenburg, Tannenberg, Jedwabno i Altendorf. Na granicy Prus Wschodnich istnieje tak zwana strefa pustynna. Co kilka kilometrów widzi się zburzone dośropeknie wale polskie. Od pięciu lat życie tutaj nie istnieje.

W ślad za czołowymi oddziałami, które przetrwały silnie ufortyfikowaną obronę niemiecką na tercjorkum Prus Wschodnich, weszły pancerne karyerzysty formacje sowieckie. Nieustannym potokiem kierują się one w głąb podbitych rejonów Prus Wschodnich.

Sławne sokoly staliniowskie współpracowały z wojskami ludowymi. Lotnictwa samolotowe i bombowe zadawało miarę zdające ciosy żywej sile technicznej nieprzyjaciela.

Wszędzie widać ślady postępnego ucieczki Niemców. Gauleiter Otto Werner nie zdążył dokończyć kolekcji. Na stole pozostało niedopite wino francuskie, ser holenderski i norweskie konserwy.

Na ziemię niemiecką wstąpiła groźna armia mieścicieli. Artilm ADZYMAMUDOW

W zajęciu przez wojska 2. Białoruskiego frontu niemieckie miasto Neldenburg.

Zdjęcie P. BERNSTEINA.

Czerwona Armia dotarła w rejonie Wrocławia do Odry na przestrzeni 60 kilometrów

Radzieckie Biuro Informacyjne donosi:

Z Komunikatu operacyjnego z dnia 21 stycznia

Wojska 3. Białoruskiego frontu 21 stycznia zdobyły szluzem w Prusach Wschodnich miasto Gumbinen — ważny węzeł komunikacyjny i silny punkt oporowy obrony Niemców w kierunku Królewic, a także zajęły wśród walk ponad 200 innych miejscowości.

Wojska 2. Białoruskiego frontu przerwały silnie umocnioną obronę Niemców na południowej granicy Prus Wschodnich w kierunku ich granice na 25 kilometrów w głąb i 80 kilometrów wzdłuż frontu i 21 stycznia zdobyły miasta: Neidenburg, Tannenberg, Jedwabno i Altendorf — ważne punkty oporowe obrony Niemców, a także zajęły wśród walk ponad 150 innych miejscowości.

Jednocześnie wojska frontu zdobyły na terytorium Polski miasta: Lidzbark, (Lautenburg), Lubawa, Nowe Miasto, Sierpc i Płock, a także zajęły wśród walk ponad 450 innych miejscowości.

Wojska 1. Białoruskiego frontu rozwijając w dalszym ciągu ofensywę zdobyły miasta: Radziejów, Sapowo, Dziebie, Uniejów, Podpęczne, Szadek, Zduniska Wola, a także zajęły wśród walk ponad 600 innych miejscowości.

Wojska 1. Ukraińskiego frontu nacierając na zachód od Częstochowy przerwały silnie umocnioną obronę Niemców na południowo-wschodniej granicy Niemiec, wzdlegnę do niemieckiego Śląska na 30 kilometrów w głąb i 50 kilometrów wzdłuż frontu i 21 stycznia zdobyły miasta: Kretzberg, Rosenberg, Pitschen, Landberg, Guttengang, ważne węzły komunikacyjne i silne punkty oporowe obrony Niemców osłaniające drogi na Wrocław, a także zajęły wśród walk na terytorium Niemiec ponad 250 innych miejscowości.

Jednocześnie wojska frontu zdobyły na terytorium Polski miasta: Zwoczów, Wierszów, Zawiercie, Siewierz, Bochnia, a także zajęły ponad 200 innych miejscowości.

Wojska 2. Białoruskiego frontu przerwały nadal walki zmirzające do likwidacji załogi nieprzyjaciela okrążonego w zachodniej części miasta (Buda).

Na południe i południowo-wschód od miasta Sekeszecherwar nasze wojska odparły ataki wielkich sil piechoty i czołgów nieprzyjaciela z wielkimi dla niego stratami.

20 stycznia nasze wojska uszkodziły i zniszczyły na wszystkich frontach 177 czołgów niemieckich. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwniczej strącała 71 samolotów nieprzyjaciela.

Z Komunikatu operacyjnego z dnia 22 stycznia

Wojska 3. Białoruskiego frontu 22 stycznia zdobyły w Prusach Wschodnich miasto Instenburg — ważny węzeł komunikacyjny i północny ufortyfikowany rejon Niemców na wschodzie od Gdleszowa, a także zajęły wśród walk ponad 200 innych miejscowości.

Wojska 2. Białoruskiego frontu rozwijając gwałtowne natarcie w głąb Prus Wschodnich 22 stycznia zdobyły miasta: Gumbinen, Grotterode, Deutsch Eylau — ważne węzły kolejowe i szosowe i silnie umocnione punkty oporowe obrony Niemców, osłaniające od południa środkowe rejon Prus Wschodnich, a także zajęły wśród walk ponad 100 innych miejscowości. Jednocześnie wojska frontu zdobyły na terytorium Polski ważny węzeł szosowy — miasto Rypin i zajęły wśród walk ponad 250 innych miejscowości.

Wojska 1. Białoruskiego frontu 22 stycznia zdobyły w głąb i 20 kilometrów wzdłuż frontu miasta: Honensław (Inowrocław), Aleksandrów, Argewan, i Labiszyn — ważne węzły komunikacyjne i punkty obrony Niemców na przedpolach miasta Bromberg (Bydgoszcz). Ku końcom dnia wojska frontu w wyniku gwałtownego natarcia formacji pancernych i piechoty zdobyły miasto Gnesen (Gniezno) — ważny węzeł kolejowy i szosowy i północny punkt oporowy obrony Niemców na drogach do miasta Poznań. W trakcie walk zaczętnych w ciągu 22 stycznia wojska frontu zdobyły także miasta: Kruszczak, Piotrków Kujawski, Polanów, Kieźcaż, Władysławów, Warta, Staw i zajęły ponad 1.000 innych miejscowości.

Wojska 1. Ukraińskiego frontu na zachód od miasta Częstochowa zdobyły na terytorium Niemiec ważne węzły szosowe Konstadt i Gross Strelitz, a także zajęły wśród walk ponad 150 innych miejscowości niemieckich.

W ciągu 10 dni walk zaczętnych — od 12 do 21 stycznia wojska 1. Ukraińskiego frontu zadaly nieprzyjacielowi następujące straty w żywej sile i technice: zniszczone — czołgów i dział samobieżnych — 480, dział — ponad 900, transporterów opancerzonych — 420, samochodów — ponad 15.000. Nieprzyjacieli stracił trachy i zabitych ponad 10.000 żołnierzy i oficerów. W tym samym czasie wojska frontu zdobyły następujące cele: czołgów i dział samochodowych — 254, dział — 1.580, moździerzy — ponad 2.500, transporterów opancerzonych — 244, sa-

mochodów 6.500, parowozów 22, wagonów kolejowych — 1.200 i wielką ilość różnorodnych składów z żywnością i mieniem wojakowym, oraz wielkie składy artylerystyczne. Ważno do niewoli ponad 21.000 niemieckich żołnierzy i oficerów.

Na południe i południowo-wschód od Krakowa nasze wojska kontynuując ofensywę zdobyły na terytorium Polski miasto Wieliczka, a także zajęły wśród walk ponad 50 innych miejscowości.

Na północny zachód od miasta Koszyce nasze wojska działając w ciężkich warunkach górsko-leśnego terenu w strzela Karpat zajęły wśród walk na terytorium Czeskosłowacji miasta: Kamenica, Kriwjan, Roszkowice, Ręcziszow, Kluknawa, Helnicza, Łada łeka.

W Budapeszcie nasze wojska kontynuując walki zmierzające do likwidacji okrążonego garnizonu nieprzyjaciela, zajęły w zachodniej części (Buda) 20 kwartałów.

W rejonie miasta Sekeszecherwar nasze wojska w dalszym ciągu odparły ataki wielkich sil piechoty i czołgów nieprzyjaciela. Za celę wielkich strat w żywej sile i technice nieprzyjacielowi udało się zająć kilka miejscowości.

21 stycznia nasze wojska uszkodziły i zniszczyły na wszystkich frontach 125 czołgów niemieckich. W walkach powietrznych i ogniem artylerii przeciwniczej strącało 33 samoloty nieprzyjaciela.

Z Komunikatu operacyjnego z dnia 23 stycznia

Wojska 3. Białoruskiego frontu, po załamaniu oporu Niemców w rejonie miasta Deime i Pregole i zdobyły miasta: Labiau i Wehlau — ważne punkty oporowe obrony Niemców, osłaniające przedpola Królewc. Jednocześnie na południe od miasta Instenburg wojska frontu zajęły wśród walk miasta: Darkehmen, Benkheim i Treuburg, zamienione przez Niemców w silne punkty oporowe, także zajęły wśród walk ponad 700 innych miejscowości niemieckich.

Na południe i południowo-zachód od miasta Augustów nasze wojska, po sforowaniu Kanalu Augustowskiego i rzeki Bobr (Biebrza), zdobyły miasta: Rajgród, Grajewo, Wizna, Jedwabne, a także zajęły wśród walk ponad 350 innych miejscowości, w tej liczbie większe miejscowości: Ruki Star, Kamionka Stara, Bargałów Kościelny, Soliśtówka, Szymany, Kłinaszewo, Rodziloń, Przytuły, Kobylin, Rogienice Wielkie i stacje kolejowe Ruda, Grajewo.

Wojska 2. Białoruskiego frontu kontynuując ofensywę 23 stycznia zdobyły wśród miast miasta w Prusach Wschodnich: Willenberg, Ortelberg, Mohrungen, Zaafle i Freystadt — ważne węzły komunikacyjne i silne punkty oporowe obrony Niemców, a także zajęły wśród walk ponad 600 innych miejscowości niemieckich. Jednocześnie wojska frontu zdobyły na terytorium Polski miasto i węzeł kolejowy Brodnica, miasto Lipno, a także zajęły wśród walk ponad 450 innych miejscowości, w tej liczbie większe miejscowości: Mikolajki, Szafarowa, Górcie, Żłoczno, Karbowo, Wrocław, Piłkiewicz, Węgliszew, Rudaw, Kłobuck, Brzezina, Szwałd Górzny.

Wojska 1. Białoruskiego frontu rozwijając skuteczne natarcie 23 stycznia w wyniku manewru oskrzydającego zmierzających formacji w połączeniu z atakami z frontu zdobyły miasto Bydgoszcz (Bromberg) — ważny węzeł kolejowy i szosowy i północny punkt oporowy obrony Niemców nad dolnym biegiem Wisły, a także zajęły wśród walk miasta: Pakosz, Grolin, Sulpa, Gollna, Kmetz, Turck, Sieradz, Bałaski — ponad 600 innych miejscowości.

Wojska 1. Ukraińskiego frontu pokonując opór Niemców na Śląsku, 23 stycznia zdobyły miasta: Militsch, Bernstadt, Namslau, Karlsmarkt, Tost i Bischofslad — ważne węzły komunikacyjne i punkty oporowe obrony Niemców i dotarły do rzeki Odra w rejonie miasta Wrocław, na odcinaku o długości 60 kilometrów, a także zajęły

wśród walk ponad 200 miejscowości niemieckich, wśród których miasto Peiskersham i większe miejscowości: Stradam, Alt Oelthau, Wabnitz, Buchwall Minken, Peisterschitz, Schmedelwitz, Sietzeran, Alt Poppelau, Rotenau, Kreuzwald, Klosterbruch, Reichthamer, Burghof, Erlenbusch, Stralheim. Równocześnie wojska frontu zdobyły na terytorium Polski miasta: Grabów, Schöllberg (Ostrzeszów), Kępno, Tarnowice i zajęły wśród walk ponad 450 innych miejscowości.

Na południe i na południowo-wschód od Krakowa nasze wojska posuwały się wśród walk naprzód i zdobyły na terytorium Polski miasto Stary Sącz, a także zajęły ponad 80 innych miejscowości, wśród których większe miejscowości: Skawina, Radziszów, Rudnik, Sulikowice, Jastrzębia, Budzisz, Zimbrzezy, Sucha, Maków, Bieńkowska, Kozuska, Żezdów.

Budapeszcie nasze wojska toczyły walki zmierzające do likwidacji okrążonych formacji nieprzyjaciela w zachodniej części miasta (Buda) i zajęły 25 kwartałów.

Na południowy zachód od Budapesztu nasze wojska odparły ataki wielkich sil piechoty i czołgów nieprzyjaciela i po zwyciężonych walkach opuściły miasto Sekeszecherwar.

22 stycznia nasze wojska uszkodziły i zniszczyły na wszystkich frontach 56 czołgów niemieckich i nich ponad 30 w rejonie Sekeszecherwar. W walkach powietrznych i ogniem artylerii strącało 52 samoloty nieprzyjaciela.

STRYZEK GO NIE MINIE...

Lolo Gorbacz odwrócił wody na Wilnie, głowę odwrócił na ze strachu rążem, zaciął, miewał, nie pozwolił Fischerowi iść w kierunku Berlina. Ody Czerwona Armia poszła, strzyzek go nie minie. Rys. P. ZASORINA. Tekst J. DĄBROŃSKI.